

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/135/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010116
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111010116.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2013 prejednal odvolania prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovaných

1) C. A.

nar. XX.XX.XXXX v W. F., trvale bytom Y. č. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

2) T. Z.

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom H. nad U., W. kostolom č. XX/XX,

3) Y. M.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom W. H., L. č. X/XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T/11/2011 zo dňa 17.09.2012 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní uznávajú vinnými

obžalovaný C. A. - z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999,

obžalovaní T. Z. a Y. M. - z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa §§ 9 ods. 2, 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pretože

v presne nezistený deň začiatkom roku 1999, potom ako bolo zistené v skupine R. V., že V. Z. si mal objednať vraždu R. V., sa obžalovaní C. A., T. Z., Y. M. a C. C. (vylúčený na samostatné konanie) stretli s R. V. a následne C. C. prikázal v blízkosti chaty pod Tlstou horou v katastrálnom území F.v vykopať hrob, ktorý spolu s obžalovaným T. Z. vykopalí a keď bol hrob vykopaný, opätovne sa všetci obžalovaní a C. C. stretli s R. V. a rozdelil úlohy tak, že C. A. vyláka V. Z. na stretnutie, pôjde s ním obžalovaný Y. M., C. C. odnesie na chatu pod Tlstú horu krátku guľovú zbraň a túto prinesie na miesto, kde vražda bude vykonaná, obžalovaný T. Z. donesie vrece vápna k vykopanej jame, obžalovaní T. Z., Y. M. a C. C. sa postarajú o odstránenie tela V. Z. a o jeho uloženie do ilegálne vykopaného hrobu; následne dňa 15.02.1999 po predchádzajúcej dohode a rozdelení úloh medzi obžalovanými, bol V. Z.,

nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W., ul. U. č. XX, obžalovaným C. A. vylákaný na stretnutie pri moteli M. v Dubnici nad Váhom, kam na vozidle L. Z. U. U kde v čase asi po 18.05 hod. aj prišiel, následne prestúpil do motorového vozidla I. S., nezisteného VIN, ktoré viedol obžalovaný C. A. a za prítomnosti obžalovaného Y. M. v tomto vozidle, bol odvezený do katastrálneho územia obce F., okres Ilava, miestna časť Z., kde potom ako zastali na rázcestí lesných ciest, na odbočke smerujúcej do obce M. hora, obžalovaný C. A. vystúpil z motorového vozidla I. S. a za pomoci obžalovaného Y. M. vytiahol poškodeného V. Z. z vozidla a začal ho biť a udierať do hlavy, kde vtedy sa na dané miesto činu dostavil aj C. C., ktorý po predchádzajúcej vzájomnej dohode a následnej telefonickej výzve obžalovaného C. A. priniesol krátku guľovú zbraň, nezistenej značky, kalibru 9 mm, opatrenú tmičom, ktorú obvinený C. A. vytrhol z rúk C. C. a opakovane ňou udieral poškodeného V. Z. do oblasti hlavy, ktorý zostal v polohe pokľačmo a vtedy mu k zadnej časti hlavy priložil zbraň a vystrelil, čím mu spôsobil poranenie skeletu lebky, tkaniva mozgu a štruktúru lebečnej dutiny a okamžitú smrť, ktorá vznikla mechanizmom strelného poranenia hlavy poškodeného - priestrelom hlavy, následne obžalovaný C. A. nastúpil do motorového vozidla I. S. a odišiel na neznáme miesto. Následne obžalovaní Y. M., C. C. spoločne s obžalovaným T. Z., ktorý sa na miesto udalosti dostavil po telefonickom rozhovore s C. C. na motorovom vozidle M. N. Z., U. R zelenej farby, telo naložili do vozidla a odviezli do lesa v blízkosti osady M. hora a uložili do ilegálneho hrobu, ktorý obžalovaný T. Z. s C. C. vopred vykopali a kde bol V. Z. nájdený dňa 28.04.2000,

príčom obžalovaní T. Z. a Y. M. sa skutku dopustili napriek tomu, že obžalovaný T. Z. bol rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/03 zo dňa 10.05.2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR Bratislava sp. zn. 3To/102/05 zo dňa 15.10.2008 odsúdený za pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní šesť a pol roka so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaný Y. M. bol rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/03 zo dňa 25.03.2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR Bratislava sp. zn. 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny,

t e d a

obžalovaný C. A.

spoločným konaním iného úmyselne usmrtil z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky,

obžalovaní T. Z. a Y. M.

spoločným konaním iného úmyselne usmrtili, čin spáchali opätovne a z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky,

z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný C. A.

podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, s použitím § 33 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, na trest odňatia slobody na 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Obžalovaný T. Z.

podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, k súhrnnému trestu odňatia slobody na 12 (dvanásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 10.05.2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/102/2005 zo dňa 15.10.2008, právoplatný dňa 15.10.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný Y. M.

podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, k súhrnnému trestu odňatia slobody na 15 (pätnásť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 25.03.2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por., účinného od 01.01.2006, sa poškodený Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., Ul. U. XXX/XX, v zastúpení E. Z., nar. XX.XX.XXXX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky krajskej prokuratúry z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 zo dňa 17.09.2012 boli obžalovaní uznaní vinnými C. A. z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, T. Z. z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 129 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, Y. M. z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, pretože v presne nezistený deň začiatkom roku 1999, potom ako bolo zistené v skupine R. V., že V. Z. si mal objednať vraždu R. V., sa obžalovaní C. A., T. Z., Y. M. a C. C. (vylúčený na samostatné konanie) stretli s R. V. a následne C. C. prikázal v blízkosti chaty pod Tlstou horou v katastrálnom území F. vykopať hrob, ktorý spolu s obžalovaným T. Z. vykopali a keď bol hrob vykopaný, opätovne sa všetci obžalovaní a C. C. stretli s R. V. a rozdelil úlohy tak, že C. A. vyláka V. Z. na stretnutie, pôjde s ním obžalovaný Y. M., C. C. odnesie na chatu pod Tlstú horu krátku guľovú zbraň a túto prinesie na miesto, kde vražda bude vykonaná, obžalovaný T. Z. donesie vrece vápna k vykopanej jame, obžalovaní T. Z., Y. M. a C. C. sa postarajú o odstránenie tela V. Z. a o jeho uloženie do ilegálne vykopaného hrobu; následne dňa 15.02.1999 po predchádzajúcej dohode a rozdelení úloh medzi obžalovanými, bol V. Z., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W., ul. U. č. XX, obžalovaným C. A. vylákaný na stretnutie pri moteli M. v Dubnici nad Váhom, kam na vozidle L. Z. U. U kde v čase asi po 18.05 hod. aj prišiel, následne prestúpil do motorového vozidla I. S., nezisteného VIN, ktoré viedol obžalovaný C. A. a za prítomnosti obžalovaného Y. M. v tomto vozidle, bol odvezený do katastrálneho územia obce Bolešov, okres Ilava, miestna časť Z., kde potom ako zastali na rázcestí lesných ciest, na odbočke smerujúcej do obce Tlstá hora, obžalovaný C. A. vystúpil z motorového vozidla I. S. a za pomoci obžalovaného Y. M. vytiahol poškodeného V. Z. z vozidla a začal ho biť a udierať do hlavy, kde vtedy sa na dané miesto činu dostavil aj C. C., ktorý po predchádzajúcej vzájomnej dohode a následnej telefonickej výzve obžalovaného C. A. priniesol krátku guľovú zbraň, nezistenej značky, kalibru 9 mm, opatrenú tlmičom, ktorú obvinený C. A. mal vytrhnúť z rúk C. C. a opakovane ňou udieral poškodeného V. Z. do oblasti hlavy, ktorý zostal v polohe pokľačmo a vtedy mu k zadnej časti hlavy priložil zbraň a vystrelil, čím mu spôsobil poranenie skeletu lebky, tkaniva mozgu a štruktúru lebečnej dutiny a okamžitú smrť, ktorá vznikla mechanizmom strelného poranenia hlavy poškodeného - priestrelom hlavy, následne obžalovaný C. A. nastúpil do motorového

vozidla I. S. a odišiel na neznáme miesto. W. obžalovaní Y. M., C. C. spoločne s obžalovaným T. Z., ktorý sa na miesto udalosti dostavil po telefonickom rozhovore s C. C. na motorovom vozidle M. N. Z., U. R zelenej farby, telo naložili do vozidla a odviezli do lesa v blízkosti osady Tlstá hora a uložili do ilegálneho hrobu, ktorý obžalovaný T. Z. s C. C. vopred vykopali a kde bol V. Z. nájdený dňa 28.04.2000, pričom finančnú hotovosť, ktorá sa mala nachádzať vo vozidle L. Z. si po spáchaní činu obžalovaní ponechali. pričom T. Z. a Y. M. sa skutku dopustili napriek tomu, že obžalovaný T. Z. bol rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/03 zo dňa 10.05.2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR Bratislava sp. zn. 3To/102/05 zo dňa 15.10.2008 odsúdený za pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní šesť a pol roka so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaný Y. M. bol rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/03 zo dňa 25.03.2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR Bratislava sp. zn. 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004 odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny.

Boli za to odsúdení obžalovaný C. A. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 33 písm. c), ch) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, k trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. I. T. Z. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 33 písm. c), ch) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999 súd súčasne zrušil výrok o treste v rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 10.05.2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/102/2005 zo dňa 15.10.2008 právoplatným dňa 15.10.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obžalovaný Y. M. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 33 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 35 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 36 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny. Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, súd súčasne zrušil výrok o treste v rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 25.03.2004, právoplatným dňa 25.03.2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. účinného od 01.01.2006, bol poškodený Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., Ul. U. XXX/XX, v zast. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín proti výroku o treste v neprospech obžalovaných C. A. a T. Z., ako aj obžalovaní C. A., T. Z. a Y. M., ktorí odvolanie odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov a obžalovaní T. Z. a Y. M. aj vlastnými podaniami.

Prokurátorka krajskej prokuratúry namietala výrok o treste u obžalovaných C. A. a T. Z., nakoľko uložené tresty považuje za neprimerane mierne. Súd prvého stupňa podľa jej názoru nesprávne obžalovaným pričítal poľahčujúcu okolnosť podľa § 33 písm. c) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, minimálne u obžalovaného C. A., pretože z viacerých výpovedí vyplynulo, že obžalovaný C. A. bol v hierarchii skupiny na poprednom mieste a robil samostatne. Z výpovede C. C. vyplynulo, že to bol práve obžalovaný C. A., ktorý R. V. informoval, že ho niekto chce dať zabiť a práve obžalovaný C. A. navrhol, že sa o to postará a skutok zorganizoval. Poukazuje na spôsob vykonania činu, že išlo o brutálnu vopred naplánovanú vraždu, resp. popravu V. Z. a poškodený nemal možnosť sa brániť. Obžalovaní konali premyslene, koordinovane, skutok bol vopred zorganizovaný a naplánovaný tak, aby nedošlo k odhaleniu páchatelov skutku. Boli určené všetky úlohy jednotlivých obžalovaných od vylákania poškodeného, jeho usmrtenia až po odstránenie tela poškodeného, pričom ilegálny hrob bol už vopred pripravený. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že jednoznačne organizátorom skutku bol obžalovaný C. A.. Navyiac, poškodený mal zabezpečiť finančné prostriedky, keď išiel na stretnutie s obžalovaným C. A., čo svedčí o úmysle získať majetkový prospech. V prípade obzvlášť zavrhnutiahodného spôsobu vykonania činu poukazuje na zákernosť a lesť zo strany obžalovaných, pretože obeť sa proti ich útoku nemohla brániť a v podstate išlo o popravu V. Z., čo vo vzťahu k obžalovaným svedčí o absolútnej neúcte k ľudskému životu, o ich bezohľadnosti, sebeckosti, bezcitnosti a morálnej zvrhlosti. Obžalovaní

svojím konaním naplnili kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu vraždy podľa písm. f) § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, v úmysle získať majetkový prospech a z inej obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky. Obžalovaný T. Z. sa trestného činu vraždy dopustil opätovne a čin spáchali ako organizovaná skupina. Preto považuje stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných s poukazom na okolnosti spáchania skutku, pohnútku, následok a osoby obžalovaných za mimoriadne vysoký. S poukazom na účel trestu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, najmä na prvok represie a individuálnej prevencie, kedy sa uloženie trestu na dolnej hranici javí ako neprimerane mierne. Aj keď obžalovaní C. A., T. Z. skutok oľutovali, mali pozitívne správy o povesti, súd tieto skutočnosti vzal do úvahy, ich význam pri určení výmery trestu precenil. S poukazom na mimoriadne vysoký stupeň nebezpečnosti, následok činu a osoby obžalovaných a skutočnosť, že obžalovaný Pavol Z. je za trestný čin vraždy súdený opätovne a obžalovaný C. A. je organizátor skutku, je potrebné tresty odňatia slobody uložiť pri hornej hranici trestnej sadzby a výkon trestu nariadiť v tretej nápravnovýchovnej skupine. Z uvedených dôvodov prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u obžalovaných C. A. a T. Z. a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému A. uloží podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby, so zaradením do III. nápravnovýchovnej skupiny a obžalovanému T. Z. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, § 35 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súhrnný nepodmienečný trest v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením do III. nápravnovýchovnej skupiny.

Odvolanie proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal aj obžalovaný C. A. proti výroku o vine, ako aj treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Namietal výpoveď svedka C. C., ktorú nemožno považovať za prvotnú a logický dôkaz, ako sa uvádza v rozsudku súdu prvého stupňa, podľa jeho názoru, existujú skutočnosti, ktoré sponchybujú dôveryhodnosť jeho výpovede. Ani po doplnení dokazovania súdom prvého stupňa, konfrontáciou medzi obžalovanými T. Z. a Y. M. a obvineným C. C. nedošlo k odstráneniu rozporov medzi ním, obžalovaným Y. M. a obvineným C. C.. I. Y. M. uviedol, že z miesta činu odchádzal a obžalovaný C. A. označil za strelca práve obvineného C. C.. Súd prvého stupňa nechal do úvahy výpoveď svedka C. H., ani písomné prehlásenie Y. V., ktorý bol s obvineným C. 5 rokov vo výkone trestu. Obidvaja mali uviesť, že obvinený C. sa im mal zdôveriť, že on zabil V. Z.. Napriek týmto skutočnostiam, nepovažoval súd prvého stupňa výsluch svedka V. za potrebný. Vypočutí súdni znalci z odboru zdravotníctvo odvetvie patológia, ktorí vypracovali znalecký posudok, uviedli, že útok voči telu neznámeho muža viedlo viacero osôb, čo je v rozpore s tvrdením obvineného C. C., že obžalovaný mal V. Z. udierať a následne zastreliť. Čo sa týka preukázania úmyslu získať majetkový prospech, obžalovaný poukazuje na prvotné výpovede poškodeného Y. Z. a E. Z., v ktorých tieto neuvádzajú, že by V. Z. mal pri sebe väčšiu sumu peňazí. E. Z. vo svojej výpovedi z 05.05.2000 uviedla, že si brat od otca požičal sumu 20.000,- Sk. Takýto úmysel nemôže preukázať ani to, že obžalovaný mal od V. Z. požičané peniaze. Pokiaľ sa týka obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky, obžalovaný poukazuje na závery znalcov z odboru zdravotníctvo, podľa ktorých smrť nastala v dôsledku zlyhania základných funkcií centrálného nervového systému. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky sa vyžaduje trýznenie, alebo mučenie, k čomu podľa jeho názoru nedošlo. S odôvodnením výroku o treste súdom prvého stupňa sa obžalovaný v zásade stotožňuje. Má však za to, že v jeho prípade by bolo možné aplikovať ust. § 40 ods. 1 Tr. zák. a uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keď v jeho prípade to odôvodňujú okolnosti prípadu, ako aj jeho pomery, ako to uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, že plnil príkazy R. V.. Poukazuje na znalecký posudok T. X. S.j, kde znalkyňa hodnotí možnosť resocializácie ako pozitívnu, nakoľko od spáchania skutku sa obžalovaný stabilizoval v pracovnej a osobnej oblasti, dokázal žiť prosociálnym štýlom. Ďalej poukázal na osobné pomery, kedy tiež treba vziať do úvahy dobu spáchania skutku, že si založil rodinu, o ktorú sa staral, pričom s obžalovaným žili v spoločnej domácnosti aj jeho prestarlí rodičia, o ktorých sa tiež staral. K osobným pomeroch obžalovaného uviedol okolnosť, keď sa významnou mierou podieľal v inom konaní na objasnení obzvlášť závažného zločinu vraždy. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. v napadnutej časti zrušil a aby obžalovaného uznal vinným podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Stotožnil sa so zaradením pre výkon trestu do druhej nápravnovýchovnej skupiny.

Ihneď po vyhlásení rozsudku podal proti nemu odvolanie aj obžalovaný T. Z., ktoré písomne odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom obhajcu. Namietal výrok o vine, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu podľa § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pretože v spisovom materiáli sa

nenachádza žiadny dôkaz, ktorý by ho z tohto konania usvedčoval. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že o žiadnych peniazoch nemal vedomosti, a že nekonal v úmysle získať majetkový prospech, ale že takto konal v obave o svoj život. Preto uznanie viny u neho aj podľa § 219 ods. 1, 2, písm. f) Tr. zák., účinného do 31.08.1999, považuje za nedôvodné a nezákonné. K právnej kvalifikácii činu z inej obzvlášť zavrhnutia hodnej pohnútky súd poukazuje na judikatúru a prijal záver, že na základe znaleckých posudkov z odboru psychiatria a psychológia u obžalovaných takúto pohnútku nezistil. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 3To/102/2005 zo dňa 15.10.2008, ktorým bol odsúdený podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. Obhajoba je toho názoru, že aj v tomto prípade, vzhľadom na dôkaznú situáciu, je dôvodné použiť zmiernovacie ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému uložiť miernejší trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Uložený trest súdom prvého stupňa vo výmere 12 rokov považuje za nespravodlivý a neprimerane prísny. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že jeho podiel viny zo všetkých obžalovaných je najnižší. Skutočnosť, že konal zo strachu o svoj život a životy svojich blízkych, vyplýva aj z toho, že po smrti R. V. sa už žiadneho protiprávneho konania nedopustil a je rozhodnutý viesť už len riadny a čestný život. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do výroku o uznaní viny podľa § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, zrušiť a upustiť od uloženia súhrnného trestu, eventuálne uložiť mu miernejší trest, s použitím mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., nakoľko aj trest kratšieho trvania bude z hľadiska naplnenia účelu trestu postačujúci.

Odvolanie proti rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal aj obžalovaný Y. M., ktoré smerovalo proti výroku o vine, treste, ako aj zaradení do nápravno-výchovnej skupiny, ktoré zdôvodnil prostredníctvom obhajcu a aj sám. Podstata jeho námietok smerovala k tomu, že súd prvého stupňa nesprávne v jeho neprospech vyhodnotil dôkazy z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, keď ho uznal vinným z vraždy spolupáchatelstvom. Od začiatku prípravného konania tvrdí, že sa žiadneho trestného činu nedopustil. Tvrdí, že nebol ani jedenkrát v bytoch R. V., kde sa pripravovala vražda V. Z.. Pokiaľ to tvrdia jeho spoluobžalovaní, je to len preto, aby zmiernili svoj podiel viny na tomto trestnom čine. Keďže sa týchto tzv. „porád“ nezúčastnil, nemohol mu nikto prideliť žiadne úlohy na spáchaní tohto trestného činu. Keď ho v kritický deň pred motelom „M.“ v Dubnici nad Váhom volal obžalovaný C. A., aby s ním išiel na chatu pod Tlstú Horu, nevedel, že tam idú z dôvodu fyzickej likvidácie V. Z.. Násilím nemohol vyťahovať V. Z. z auta, pretože sedel na zadnom sedadle. Nezúčastnil sa vykopania hrobu a nepriniesol krátku guľovú zbraň, z čoho vyplýva, že nemal pridelenú žiadnu úlohu na spáchanie tohto trestného činu. Keď po zavraždení V. Z. jemu aj obvinenému C. C. obžalovaný C. A. prikázal, aby telo V. Z. odpratali, všetci traja odviezli a neskôr odtiahli telo poškodeného V. Z. k hrobu. S jeho zahrabávaním nepomáhal. Trestný čin vraždy neoznámil, pretože sa obával o svoj život. Preto jeho konanie za určitých okolností môže napĺňať pojmové znaky skutkovej podstaty neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.08.1999. Namietal dôveryhodnosť výpovede svedka C. C.. Taktiež namietal, že by mal úmysel získať majetkový prospech, ako aj spáchanie činu z inej obzvlášť zavrhnutiahodnej pohnútky. Ďalej poukázal na to, že súd u neho neprihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 33 písm. ch), j) Tr. zák. Taktiež, že súd nevyhodnotil v jeho prospech znalecký posudok z odboru klinickej psychológie, kde sa uvádza, že jeho všeobecná psychologická vierohodnosť nie je oslabená a možnosť jeho resocializácie hodnotí znalkyňa priaznivo. Ďalej namietal výšku trestu a hlavne zaradenie do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Poukázal na to, že za 10 rokov predchádzajúceho výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný a na druhej strane bol trikrát disciplinárne odmenený. Za tejto situácie mal byť zaradený podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť s tým, aby ho súd uznal vinným z trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, s poukazom na § 37 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pretože má za to, že uložený trest skorším rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/03 zo dňa 25.03.2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR Bratislava 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004 je dostatočný.

K odvolaniam obžalovaných sa písomne vyjadrila prokurátorka krajskej prokuratúry, pričom navrhla odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na mimoriadne vysoký stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných, na následok činu, osoby obžalovaných, ako aj na skutočnosť, že obžalovaný T. Z. je za trestný čin vraždy súdený opätovne,

obžalovaný C. A. je organizátor skutku, a preto je potrebné tresty odňatia slobody obžalovaným uložiť pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, so zaradením na výkon trestu do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste u obžalovaných C. A. a T. Z. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému C. A. uloží podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny a obžalovanému T. Z. podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Obhajca obžalovaného A. JUDr. L. navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ sa týka viny v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. zák. s tým, aby obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., poukázal na poľahčujúce okolnosti, ale najmä na mimoriadne zníženie trestu, pokiaľ sa týka § 40 ods. 1 Tr. zák. žiadal, aby bol obžalovanému uložený trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby a pre výkon trestu aby ho súd zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Odvolanie prokurátorky krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť. Obhajca JUDr. T. sa stotožnil s návrhom JUDr. L..

Obhajca obžalovaného M. JUDr. Y. navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a uznať obžalovaného vinným z trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, s poukazom na § 37 Tr. zák. s tým, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., pretože má za to, že uložený trest skorším rozsudkom je dostatočný. Odvolanie prokurátorky krajskej prokuratúry navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného Z. JUDr. F. navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa týkajúci sa viny podľa § 219 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a u obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu. Alternatívne navrhol uložiť miernejší trest s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. nakoľko má za to, že aj trest kratšieho trvania bude z hľadiska účelu trestu dostačujúci. Vzhľadom k predchádzajúcemu vykonanému trestu navrhol zaradiť obžalovaného do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie obžalovaných je čiastočne dôvodné, zatiaľ čo odvolanie prokurátorky krajskej prokuratúry nie je dôvodné.

Priamym a usvedčujúcim dôkazom vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným je výpoveď obvineného C. C., ktorý podrobne a logicky opísal priebeh spáchaného skutku. Jeho výpoveď je v súlade aj s ďalšími svedeckými výpoveďami R. V., Y. V., Y. Z., E. Z., Y. H., zadováženými znaleckými posudkami z odboru zdravotníctvo - odvetvie súdneho lekárstva, ako aj ďalšími dôkazmi, nachádzajúcimi sa v trestnom spise.

Z hľadiska dôveryhodnosti výpoveď obvineného C. C. je potrebné hodnotiť komplexne a v súhrne aj s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi ako pravdivú a vierohodnú. Obvinený C. C. pravdivo opísal skutok a tiež vypovedal aj o svojej účasti na spáchanom skutku, pričom následne sa aj sám bude zodpovedať z vlastného podielu na zavraždení V. Z.. Obvinený C. C. potvrdil najskôr násilie, že obžalovaný C. A. poškodeného V. Z. po vytiahnutí z vozidla viackrát intenzívnejšie udieral rukoväťou krátkej guľovej zbrane do hlavy a keď poškodený V. Z. zostal v pokľaku, potom ho obžalovaný C. A. obišiel a strelil mu do zadnej časti hlavy. Tu sa senát krajského súdu nestotožnil s obhajobným tvrdením obžalovaného C. A., že obžalovaný Y. M. nič nevidel. Obžalovaný Y. M. potvrdil, že videl ako obžalovaný C. A. intenzívnejšie bil poškodeného V. Z. po hlave. Nepriamo potvrdil, že keď odchádzal z miesta činu a bol asi tri až sedem krokov od V. Z., začul tlmený zvuk pripomínajúci výstrel, vtedy sa otočil a videl poškodeného Z. ležať dolu tvárou, nohy mal pred obžalovaným C. A., ktorý stál pri Z. nohách a v ruke mal zbraň, pričom túto skutočnosť potvrdil opätovne aj na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2012, ako aj pri konfrontácii. Napokon aj obžalovaný T. Z. nepriamo potvrdil usmrtenie poškodeného V. Z. obžalovaným C. A., pretože v aute, ktoré riadil, mu povedali obžalovaný M. a obvinený C. C., že obžalovaný C. A. zastrelil V. Z. zozadu.

V súlade s týmito výpoveďami je aj znalecký posudok z odboru zdravotníctvo - odvetvie patológia, z ktorého vyplýva, že poškodený V. Z. bol strelený vpravo v dolnej časti hlavy, zozadu, takým spôsobom, že poškodený kľučal a útočník stál za ním. Napokon v súlade so závermi tohto znaleckého posudku je aj tá časť výpovede, týkajúca sa vzájomnej polohy obete a útočníka. Výpoveď obvineného C. C. spolu s výpoveďami obžalovaného Y. M. a obžalovaného T. Z. bez akejkoľvek pochybnosti usvedčuje obžalovaného C. A. z organizátorstva aj samotnej streľby a napadnutia poškodeného V. Z.. Pokiaľ ide o konfrontáciu medzi obžalovaným C. A. a obžalovaným Y. M., tu je potrebné uviesť, že obžalovaný Y. M. zotrval na svojich výpoveďach.

Senát krajského súdu sa nestotožnil s obhajobným tvrdením obžalovaného C. A., že útok voči telu poškodeného malo viesť viacero osôb. Ide o vetu zámerne vytrhnutú z kontextu znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo - odvetvie patológia, z ktorého sa podáva, že útok proti telu poškodeného mal niekoľko etáp zahrňujúcich fázu útoku proti pravej bočnej časti hlavy tupým pevným predmetom, v dôsledku ktorého došlo k pacifikácii a imobilizácii poškodeného, vzhľadom na to, že následne bolo poškodenému spôsobené strelné poranenie hlavy. Až z ďalších skutočností znalci mylne usúdili, že útok voči telu neznámeho muža viedlo viacero osôb.

Znalec MUDr. U. z odboru zdravotníctvo - súdne lekárstvo, ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní, v zhode s písomne podaným znaleckým posudkom uviedol, že išlo o násilnú smrť a bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému v dôsledku pomliaždenia mozgu, úrazového poškodenia klenby a spodiny lebečnej, tvrdej pleny mozgovvej a krvácanie do mozgu. Tieto poranenia boli spôsobené v prvej fáze mechanickým násilím na hlavu poškodeného, napríklad úder pažbou zbrane a v druhej fáze vzniklo strelné poranenie. Znalec tiež v zhode so znaleckým posudkom opísal polohu poškodeného a útočníka.

Čo sa týka námietky obžalovaného C. A., že súd neprihliadol k výpovedi svedka C. H., k tomu senát krajského súdu uvádza, že svedok C. H. bol vypočutý až na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že obvinený C. C. mu mal povedať, že V. Z. zastrelil on a nie C. A.. Na preverenie jeho výpovede bola vykonaná konfrontácia medzi obvineným C. C. a svedkom C. H., kde obvinený C. C. stretnutie nepoprel, avšak jednoznačne poprel, že by takéto skutočnosti pred C. H. uviedol. Je nelogické, keďže išlo o náhodné stretnutie a obidvaja aktéri sa nevideli viac ako 10 rokov, prečo by sa mal obvinený C. C. rozprávať o vražde V. Z. práve so svedkom C. H.. Nie bez významu je aj tá okolnosť, že čestné prehlásenie C. H. súdu bolo zaslané až po roku, práve keď prebiehalo dokazovanie na súde prvého stupňa. Preto senát krajského súdu považuje výpoveď svedka C. H. za účelovú a prispôbenú dôkaznej situácii. Čo sa týka návrhu obhajoby na výsluch Y. V., tento súd prvého stupňa vzhľadom k ostatným vykonaným dôkazom zamietol.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného Y. M., že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dôkazy z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, keď ho uznal vinným z trestného činu vraždy spolupáchateľstvom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že všetci obžalovaní C. A., T. Z., Y. M. ako aj C. C., sa dvakrát zúčastnili na stretnutiach u R. V., kde sa preberali okolnosti násilného odstránenia V. Z.. Obvinený C. C. a obžalovaný T. Z. potvrdili skutočnosť, že obžalovaný Y. M. sa obidvoch porád týkajúcich sa násilného odstránenia poškodeného V. Z. nielen zúčastnil, ale obžalovaným C. A. mu bola pridelená úloha, že pôjde s ním vylákať poškodeného na miesto činu. Následne po spáchaní trestného činu vraždy obvinenému C. C. a obžalovanému T. Z. pomáhal odstrániť telo poškodeného V. Z. a taktiež odstrániť dôkazy, aby unikli trestnému stíhaniu. Obžalovaný Y. M. sa na trestnom čine vraždy jednoznačne podieľal ako spolupáchateľ. Jeho konanie bolo vedené rovnakým úmyslom ako u ostatných obžalovaných a obžalovaný Y. M. konal s vedomím, že vykonáva úlohy za účelom vraždy a odstránenia tela V. Z., pričom na tomto boli všetci obžalovaní dopredu dohodnutí. Z uvedených dôkazov miera účasti na trestnom čine vraždy u obžalovaného Y. M. je vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999.

Senát krajského súdu nemohol prehliadnúť, že v napadnutom rozsudku je v skutkovej vete podmienčne uvedená existencia finančných prostriedkov vo vozidle L. Z., hoci odvolací súd vyslovil už v predchádzajúcom svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 23 To/114/2013 zo dňa 15.02.2012 názor, že obžalovaný C. A. páchal túto trestnú činnosť aj kvôli týmto finančným prostriedkom. Senát krajského súdu však tento nedostatok v neprospech obžalovaného C. A. odstrániť nemohol, pretože nebolo prokurátorkou krajskej prokuratúry podané odvolanie proti výroku o vine v neprospech

obžalovaného C. A.. Súčasne však nebolo možné túto neurčitú skutkovú okolnosť ponechať vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a preto ju zo skutkovej vety vypustil. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané a odvolací súd už vo svojom vyššie citovanom uznesení vyslovil právny názor, že motívom konania u obžalovaných T. Z. a Y. M. nebol aj úmysel získať majetkový prospech. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa v tomto smere preto nesprávne získanie majetkového prospechu pričítal aj obžalovaným T. Z. a Y. M..

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že trestný čin bol spáchaný obzvlášť zavrhnúťhodným spôsobom. Išlo o brutálnu vopred naplánovanú vraždu, pričom je potrebné poukázať v tomto smere na zákernosť a lesť zo strany obžalovaných, pretože obeť sa proti ich útoku nemohla brániť a svojím spôsobom išlo o popravu V. Z., čo vo vzťahu k obžalovaným svedčí o absolútnej neúcte k ľudskému životu, o ich bezohľadnosti, sebeckosti, bezcitnosti a morálnej zvrhlosti, preto obžalovaní svojím konaním naplnili kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu vraždy podľa písm. f), § 219 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999.

Uvedené citované skutočnosti a dôkazy sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné zvýrazniť a ktoré zapadajú do celkovej dôkaznej situácie.

S podrobným konštatovaním jednotlivých dôkazov a svedeckých výpovedí v súvislosti s ustálením skutkového stavu odvolací súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ako aj svojho predošlého rozhodnutia.

Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok u všetkých troch obžalovaných podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. v celom rozsahu.

Súčasne so zrušením napadnutého rozsudku odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom, pretože nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku inak správne zistený. Uvedené pochybenie odstránil jednak v skutkovej vete rozsudku, pričom u všetkých troch obžalovaných vypustil kvalifikačný znak v podobe získania majetkového prospechu.

Na základe vyššie uvedeného konanie obžalovaného C. A. po právnej stránke právne kvalifikoval ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pretože spoločným konaním iného úmyselne usmrtil z inej obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky. U obžalovaných T. Z. a Y. M. ako trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pretože spoločným konaním iného úmyselne usmrtili, čin spáchali opätovne a z inej obzvlášť zavrhnúťhodnej pohnútky.

Pri určovaní druhu a výmery trestu odvolací súd vychádzal zo zásad uvedených v § 31 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, pričom prihliadol aj k účelu trestu tak ako je uvedený v § 23 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, vyhodnotil stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných, ktorý je určovaný najmä významom chráneného záujmu činom dotknutého, spôsobom vykonania činu, jeho následkami a okolnosťami, za akých bol spáchaný, osobami obžalovaných, mierou zavinenia, pohnútkou (§ 3 ods. 4) a možnosťami ich nápravy. Jednalo sa o brutálnu vopred naplánovanú mafiánsku vraždu, keď poškodený bol strelený zákerne zozadu a nemal možnosť sa brániť. Celý spôsob vykonania činu svedčí o chladnokrvnosti a bezcitnosti obžalovaných. Obžalovaní konali premyslene, koordinovane, skutok bol obžalovaným C. A. vopred zorganizovaný a naplánovaný. Boli určené všetky úlohy obžalovaných, od vylákania poškodeného, jeho usmrtienia, až po odstránenie tela poškodeného, preto ich konanie nesie znaky organizovanej skupiny. Obžalovaní svojím konaním spôsobili nenapraviteľný následok, a preto vzhľadom k vyššie uvedenému stupeň nebezpečnosti konania obžalovaných je mimoriadne vysoký. Čo sa týka hodnotenia osôb obžalovaných, toto urobil inak správne už súd prvého stupňa. Pokiaľ ide o uložené tresty, tieto odvolací súd uložil totožne ako súd prvého stupňa.

Vo vzťahu k obžalovanému C. A. odvolací súd uvádza, že na jeho predchádzajúcu súdnu trestnosť nemožno prihliadnuť, pretože tento má všetky odsúdenia zahladené. Obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní inej závažnej trestnej činnosti vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/6/2012. Tu senát krajského súdu na rozdiel od prokurátorky krajskej

prokuratúry vyslovuje názor, že v predchádzajúcom Trestnom zákone boli poľahčujúce okolnosti vymenované len demonštratívne, a preto senátu Krajského súdu Trenčín nič nebránilo túto poľahčujúcu okolnosť zohľadniť. Príťažujúcu okolnosť súd nezistil. Z tohto dôvodu aj keď išlo u obžalovaného C. A. o organizátora a priameho vykonávateľa vraždy, odvolací súd odvolaniu prokurátorky krajskej prokuratúry, smerujúcemu proti výroku o treste, nevyhovel. Súčasne odvolací súd nezistil u obžalovaného splnenie zákonných podmienok uvedených v § 40 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, na mimoriadne zníženie trestu. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností odvolací súd obžalovanému C. A. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov (v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby 12-15 rokov), ktorý je zo zákona nepodmienečný. V takto uloženom treste je zohľadnená poľahčujúca okolnosť a tiež možnosť jeho resocializácie vyplývajúca zo znaleckého posudku odboru psychológie. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu v zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, do druhej nápravno-výchovnej skupiny, odvolací súd je toho názoru, že náprava a prevýchova obžalovaného bude lepšie zabezpečená v tejto skupine.

U obžalovaného T. Z. odvolací súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. T. sa obžalovaný Z. domáhal, aby mu bol uložený miernejší trest za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.08.1999, k tomu je potrebné uviesť, že obžalovaný nespĺňa zákonom stanovené podmienky pre citované ustanovenie na mimoriadne zníženie trestu, ani vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo pomery páchatela. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Z. sa trestnej činnosti dopustil skôr, ako mu bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, ukladal mu odvolací súd podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súhrnný trest (v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby 12-15 rokov), teda na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 rokov, ktorý je zo zákona nepodmienečný. Rovnako odvolací súd nevyhovel odvolaniu prokurátorky pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovaného Z., pretože jeho účasť na predmetnom spáchanom trestnom čine bola spomedzi všetkých troch obžalovaných najmenšia. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 37 Tr. zák., účinného do 31.08.1999, tu odvolací súd musel posudzovať aj závažnosť spáchaného trestného činu, pričom predchádzajúci uložený trest za pokus trestného činu vraždy vo výmere 6 a pol roka nie je možné považovať za dostatočný. Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon trestu v zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, do druhej nápravno-výchovnej skupiny, odvolací súd je toho názoru, že náprava a prevýchova obžalovaného v tejto skupine bude lepšie zabezpečená. Súčasne odvolací súd podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, zrušil výrok o treste z rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 10.05.2005 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/102/2005 zo dňa 15.10.2008, právoplatný dňa 15.10.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ani u obžalovaného Y. M. odvolací súd neprihliadol na žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný Y. M. sa predmetnej trestnej činnosti dopustil skôr, ako mu bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, ukladal mu odvolací súd podľa § 219 ods. 2 s poukazom na § 35 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, súhrnný trest (v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby 12-15 rokov) vo výmere 15 rokov, ktorý je zo zákona nepodmienečný, pričom súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súčasne odvolací súd prihliadol aj na možnosť resocializácie obžalovaného, vyplývajúcej zo znaleckého posudku z odboru psychológie. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 37 Tr. zák., účinného do 31.08.1999, k tomu odvolací súd uvádza, že v danom prípade je potrebné posudzovať aj závažnosť spáchaného trestného činu, pričom pôvodne uložený trest vo výmere 13 rokov odňatia slobody za trestný čin vraždy v štádiu pokusu nie je možné považovať za dostatočný. Čo sa týka zaradenia obžalovaného Y. M. na výkon trestu, tento v súčasnosti vykonáva vyššie uvedený trest odňatia slobody v tretej nápravno-výchovnej skupine, pričom dňa 18.11.2010 bol preradený na ďalší výkon trestu z dôvodu dobrého správania do druhej nápravno-výchovnej skupiny. Preto odvolací súd vyhovel tejto časti odvolania obžalovaného a zaradil ho v zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, na výkon trestu do druhej nápravno-výchovnej skupiny, pretože je toho názoru, že jeho náprava a prevýchova bude v tomto ústave lepšie zabezpečená. Súčasne podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.08.1999, odvolací súd zrušil výrok o treste z rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 1T/1/2003 zo dňa 25.03.2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, vzhľadom k tomu, že poškodený Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., Ul. U. XXX/XX, v zastúpení E. Z., nar. XX.XX.XXXX, si síce škodu uplatnil, avšak svoj nárok riadne nedoložil príslušnými dokladmi, preto odvolací súd odkázal poškodeného podľa § 288 ods. 1 Tr. por. účinného od 01.01.2006, s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín nepovažoval za dôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.